

Kainuun osasto**VUOSIKOKOUS JA KESÄTAPAAMINEN IISALMESSA 10.6.2013****Matka ja tervetuloa Iisalmeen**

Aloitimme matkan täälläkin kertaa Kajaanista. Meitä oli kaikki mukaan lukien 18 lähtijää, joista 12 osaston jäsentä. Lähtijöitä oli tullut Ruhtinansalmelta, Suomussalmelta, Hyrynsalmelta, Kuhmosta ja Sotkamosta meidän paikkakuntalaisten lisäksi. Sihteerillemme oli tähän mennessä ehtinyt kertyä jo 170 kilometrin ja useammallekin muullekin jo 100 kilometrin matka.

Hyvä oli havaita, että joku uusikin jäsen oli uskaltanut taas matkallemme mukaan.

Matka kului raitisasti jutellen ja kuulumisia kertoen.

Perillä Iisalmissa meitä odotti voileivät ja pullakahvit. Tervetuloitovotuksen esitti ja kokousaamuamme isännöi pankin maa- ja metsätalousvastaava Ari Mähönen. Hän kertoi Iisalmen talousalueen elinkeinorakenteesta hyvin valaisevasti ja saimme tietoa myös Pohjois-Savon Osuuspankista.

Suuret kiitokset Ari Mähöselle ja Pohjois-Savon Osuuspankille.

Vuosikokous

Vuosikokouksessa meitä oli 12 jäsentä. Puhetta johti varmoin ottein Jouni Huusko.

Hallituksen jäsenmäärä pidettiin entisellään. Niinpä henkilövalintoja ei osastomme sääntöjen muutoksen takia ollut tänä vuonna hallituksen osalla lainkaan.

Toiminnantarkastajatkaan eivät vaihtuneet vaan Aino Sirviö, varalla Hannu Sirviö jatkavat.

Tilipäätös ja toimintakertomus hyväksyttiin. Samoin hallituksen esittämä jäsenmaksu 5 euroa/vuosi. Jäsenmaksun käyttöön otosta oli päätetty edellisessä kokouksessa.

Talousarvioon lisättiin pelkän olettaman perusteella 250 euroa jäsenmaksutuottoja. Syksyn teatteri-illan kuluihin lisättiin 200 euroa.

Seuraavan vuoden kokouspaikkakunnaksi valittiin Kuhmo. Hallitus esitti valintaa Kajaanin ja Kuhmon välillä.

Muissa asioissa keskusteltiin puheenjohtajan esille nostamasta kysymyksestä, että voitaisiinko toisilta paikkakunnilta Kajaaniin tuleville maksaa korvausta matkoista vastapainona sille, että Kajaanilaiset pääsevät keskeisen sijaintinsa ja osanottajamääränsä ansiosta lähtemään linja-autoon kotinurkiltaan. Asia sai myönteisen vastaanoton ja korvauksen perusteet ja määrä jätettiin hallituksen päätettäväksi

Tutustumiskohteet ja ruokailu

Kokouksen päätyttyä oli määrä lähteä kiertoajelulle. Olimme tilannet paikalliselta opaskerholta oppaan, joka jo odottelikin meitä pankkisalissa. Mutta kun puheenjohtaja tuli paikalle ei hän löytänyt oppasta ja olettaen hänen lähteneen kumppaneidemme mukana linja-autoasemalle, lähti hänkin sinne. Mutta eipä ollut opas sielläkään. Ei kun takaisin pankille ja sieltähän opas löytyikin hetken katselun jälkeen. Hän oli odotellut meitä salin perällä, mistä häntä emme huomanneet.

Kiertoajelu alkoi ja vähän kaupunkia kiertäen” ajoo huijautettiin” Panimo- ja postimerkkimuseoon ihmettelemään vanhoja oluen valmistuslaitteita ja kuulemaan niistä kertomuksia. Maistiaisista puhuttiin ja niitä toivottiin, mutta turhaan.

Museon jälkeen ajelimme” Rusettirannan” yläpuolisen ”Ravattirinteen” sivu kohti Kustaa Aadolfin kirkkoa. Siellä kirkon edustalla oli kirjailija Juhani Ahon hauta, jonka opas halusi meille näyttää. Kirkkoa ympäröivällä hautausmaalla hän näytti muutamia muitakin hautoja, joista kertoi mielenkiintoisia tarinoita.

Sittenpä taas, oppaamme mehevää savolaismurretta käyttäen, ajoo huijautettiin takaisin kaupunkiin ja kohti Kulttuurikeskusta ja sen kahvila Kapustaa. Pihalla kuulumme talon historiaa ja sisällä ryyppäsimme kahvit ja ihailimme Emil Halosen veistoksia. Yksi niistä oli rintakuva Edvin Laineesta, joka oli aikoinaan vaikuttanut lisalmessa. Siellä oli myös Arabialla vaihtuva näyttely. Tällä kertaa näytteillä oli pääasiassa kahvikuppeja. Olipa siellä joukossa yksi osuuspankin merkeillä ”koristeltu” kuppiparikin.

Laskeuduttuamme kerrosta alemmaksi näimme kuvasarjan kaskenpolttajista nimeltään ”Raatajat”.

Kulttuurikeskuksessa oli myös juhlasali, jonka esiripun oli tekstiilitaiteilija suunnitellut juuri tätä salia varten.

Salissa yleisö tuli hyvin lähelle esiintyjää, koska tuolirivit olivat leveät ja itse sali kokonaisuudessaan lyhyt, vain noin 15 tuoliriviä.

Päivä oli kaunis ja lämmin. Siirryimme puistokäytävää pitkin kävellen Profeetta Eliaan kirkolle ja sieltä sitten KulttuuriArtokseen, joka on entiseltä nimeltään Evakkokeskus. Meitä odotti siellä toinen opas. Hyvästelimme entisen oppaamme ja jäimme seuraamaan uuden oppaamme kerrontaa. Kuulimme kertomuksia kirkon esineistön historiasta ja maalauksista. KulttuuriArtoksen puolella oli näytteillä runsaasti ikoneita ja rajan taakse jääneiden, tuhoutuneiden kirkkojen ja tsasounien pienoismalleja.

Uusittu evakkokeskus antoi oikein viihtyisän vaikutelman.

Viimeinen paikka, missä kävimme oli Pikku-lita –niminen ravintola. Paikka oli keskellä kaupunkia eikä nimestään huolimatta kovin pieni. Ruoka oli hyvää ja leivoskahvit ruuan päälle nautittuamme lähdimme kylläisinä ja tyytyväisinä kotimatalle.

Reissusta jäi myönteinen kuva. Siihen vaikutti varmaan sekin, että meillä oli kiertoajelulla ja kohteissa paikallinen, mukava opas kertomassa paikkojen historiaa. Laulaa lurauttikin jossakin välissä. Alkajaisiksi hän kysyi saako mennä murteella vai pitääkö vaihtaa puhetyyliä. Murteella mentiin ja se elävöitti muutenkin värikästä kerrontaa.

Näin tehtiin päätökset vuoden 2014 toiminnasta 12 jäsenen voimin ja tutustuttiin 18 matkalaisen ryhmänä lisalmen kaupunkiin ja Pohjois-Savon Osuuspankkiin. ,

Kiitokset lisalmen Osuuspankille ja kaikille mukana olleille. Entisiä työtovereita on aina mukava tavata. Useampikin olisi mukaan mahtunut.